

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 118
van **STEVEN COENEGRACHTS**
datum: 26 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Afschot everzwijnen - Vermarkting kleine porties

Op vrijdag 15 november 2019 verscheen een artikel in Het Belang Van Limburg, getiteld: 'Recordaantal everzwijnen geschoten in Limburg, maar geen enkel belandt op ons bord.' Jagers weten geen blijf met het vlees om drie redenen.

Ten eerste mag een jager, indien hij beschikt over het attest Gekwalificeerd Persoon (afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)), slechts wild in beperkte hoeveelheden verkopen aan particulieren. Kleinwild mag enkel ongeplukt, ongevild en ongekuist verkocht worden; grofwild, en dus ook everzwijnen, mag enkel ontweid, maar in de vacht verkocht worden. Men is dus genoodzaakt om bij particuliere interesse, een volledig everzwijn, weliswaar na labocontrole op de trichinellaparasiet, af te leveren aan de particulier. Particulieren staan daar niet voor te springen omdat ze veelal niet over de vaardigheden en de infrastructuur beschikken om het dier te verwerken.

Het trichinellaonderzoek is wettelijk verplicht bij aflevering aan particulieren. Logisch, want trichinose is een gevaarlijke en potentieel dodelijke aandoening. De jachtsector staat dus unaniem achter deze wettelijke verplichting. Maar op dit moment dient de Vlaamse jager op eigen initiatief en op eigen kosten in te staan voor een dergelijke labocontrole en lopen de kosten hoog op. Wildbeheerseenheid 'De Zwarte Beek' vroeg voor haar leden vier offertes aan bij labo's voor de uitvoering van de trichinellatest. De goedkoopste was 7,5 euro per staal indien tien stalen worden ingeleverd, op basis waarvan een analyse op een mengstaal wordt uitgevoerd. Voor een individuele test per staal, loopt de kostprijs op tussen 30 à 50 euro.

Ten tweede wordt, ondanks de everzwijnenproblematiek in Limburg, nog altijd 95 procent van het wilde varkensvlees geïmporteerd uit het buitenland, omdat het aan dumpingprijzen wordt aangeboden aan de wildhandelaren. Een jager krijgt bij een wildhandelaar vaak niet meer dan 50 euro per aangeboden everzwijn. Aan particulieren wordt een analoge prijs gevraagd. Ofwel betaalt de koper net voldoende om de kosten van de analyse te dekken, ofwel steekt de jager eraan toe. Dat kan ervoor zorgen dat op termijn potentieel minder everzwijnen geschoten zullen worden.

Ten derde laat de federale regelgeving geen rechtstreekse verkoop van wild aan de horeca toe, wanneer er geen wildverwerkingseenheid verbonden is aan de zaak.

In Nederland is de regelgeving soepeler. Een regelgeving die is gebaseerd op dezelfde Europese Verordening N° 853/2004. Nederlandse jagers kunnen én rechtstreeks wildbraad aanleveren aan horecazaken én verwerkt wild aanleveren aan zowel horecazaken als particulieren

De Vlaamse jachtsector pleit al geruime tijd voor de invoering van het Nederlands model in België.

1. Is de minister zich ervan bewust dat jagers mogelijk minder everzwijnen zullen schieten omdat ze hun vlees niet kunnen en mogen verkopen in kleine porties? En dat dit met de huidige evolutie van populatieaantallen in Limburg voor een nog groter probleem kan zorgen?
2. Ziet de minister een mogelijkheid om in overleg te gaan met haar federale collega, bevoegd voor voedselveiligheid, om kleine porties wildbraad te vermarkten en het Nederlands model te volgen?

ZUHAL DEMIR

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 26 november 2019

VAN **STEVEN COENEGRACHTS**

Deze vraag valt niet onder de bevoegdheid van Departement Omgeving.

Deze vraag dient beantwoord te worden door FAVV.